

Saara-Sofia Sirén kok

Kirjallinen kysymys lähisuhdeväkivallan torjunnasta ja väkivallan uhrien riittävästä palveluista

Eduskunnan puhemiehelle

Euroopan perusoikeusviraston vuonna 2015 julkaiseman selvityksen mukaan perhesuhdeväkivalta on monelle arkipäivää Suomessa. Joka kolmas suomalainen nainen on joutunut entisen tai nykyisen kumppaninsa pahoinpitelemäksi. Lähisuhdeväkivallasta arviolta 70 prosenttia kohdistuu naisiin ja noin 15 prosenttia miehiin sekä loput alaikäisiin lapsiin.

Elokuussa 2015 Suomessa tuli voimaan niin kutsuttu Istanbulin sopimus eli Euroopan neuvoston yleissopimus naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemiseksi ja torjumiseksi. Sopimus velvoittaa Suomea korjaamaan puutteet naisiin kohdistuvan väkivallan uhreille suunnattavissa palveluissa.

Erityisesti turvakotipaikkojen määrä on tarpeeseen verrattuna vakavasti puutteellinen. Istanbulin sopimuksen mukaan turvakotipaikkoja tulisi olla yksi 10 000:ta asukasta kohden. Tällä hetkellä turvakotipaikkoja on Suomessa vain 118 vaadittujen 550:n sijaan. Pääkaupunkiseudulla toimivien turvakotien vuonna 2015 tekemien laskelmien mukaan Helsingissä jouduttiin käännettämään 528 hakijaa ja Vantaalla 237 hakijaa, sillä turvakotipaikat olivat täynnä.

Turvakotiverkoston riittävä resursointi edellyttäisi THL:n arvion mukaan 40 miljoonan euron vuosittaista budjettia toiminnalle. Vuoden 2017 budjettiesityksen mukaan turvakotien ylläpitoon varattaisiin 13,55 miljoonaa euroa. Tämä tarkoittaa sitä, että jatkossakin turvakodit joutuvat käännettämään merkittävän osan apua hakevista.

Naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisy on tärkeää inhimillisen kärsimyksen vähentämiseksi, mutta se on myös tapa puuttua väkivallan mukanaan tuomiin kustannuksiin. Euroopan tasa-arvoinstituutin arvion mukaan naisiin kohdistuva väkivalta aiheuttaa Suomelle vuosittain noin kahden miljardin euron kustannukset.

Riittävän resursoinnin lisäksi Istanbulin sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi olisi pikaisesti laadittava kattava toimenpidesuunnitelma ja sovittava työn koordinoinnista. Selkeä työnjako ja hyvä koordinaatio eri toimijoiden kesken mahdollistavat toiminnan tehokkuuden.

Edellä olevan perusteella ja eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ään viitaten esitän asianomaisen ministerin vastattavaksi seuraavan kysymyksen:

Kirjallinen kysymys KK 515/2016 vp

Mihin toimiin hallitus ryhtyy lähisuhdeväkivallan vähentämiseksi,

mihin toimiin hallitus ryhtyy väkivallan uhreiksi joutuneiden riittävien palveluiden takaamiseksi ja

mihin toimiin hallitus ryhtyy selkeän koordinaatiovastuun varmistamiseksi?

Helsingissä 6.10.2016

Saara-Sofia Sirén kok